

VOLUM APĂRUT

LA ANIVERSAREA A 80 DE ANI AI AUTORULUI

Iustin Moraru (n. 11 martie 1944, satul Orosfaia, comuna Mîlaș, județul Bistrița-Năsăud) este poet, prozator și membru al Uniunii Scriitorilor din România. În 1962, a absolvit Liceul „Ady-Șincai” din Cluj-Napoca. După doi ani de filologie – Facultatea de Limba și Literatura română –, a urmat Facultatea de Electrotehnică, în cadrul Institutului Politehnic din același oraș, absolvită în 1969. Timp de 22 de ani, din 1969 până în 1990, a fost ziarist, lucrând succesiv la publicațiile *Scânteia tineretului*, *Autoturism*, *România pitorească* și *Dimineața*. A debutat cu versuri, în 1962, în revista *Tribuna*. A făcut parte, alături de Eugen Uricaru, Dinu Flămând, Ion Mircea, Marian Papahagi, Adrian Popescu și alte personalități ale culturii române, din grupul care a înființat, în decembrie 1968, cenaclul și revista *Echinox*, care a apărut, fără întreruperi, vreme de peste 55 de ani. Editorial, a debutat în 1972, cu volumul de versuri *La poarta pietrelor*, apărut la Editura Dacia.

Cărți publicate (selectiv):

Poezie: *Desprinderea fiului*, Editura Dacia, 1976; *Trăind într-o rază*, Editura Eminescu, 1982; *Pasăre liberă*, Editura Cartea Românească, 2004; *Dirijorul de vise*, Editura TipoMoldova, 2016; *Cușca leului liber*, Editura TipoMoldova, 2016; *Ferestre între lumi*, Editura eLiteratura, 2018; *Scări și capcane*, antologie de autor, Colecția „Echinox”, Editura Școala Ardeleană, 2020; *Nectarul clipei*, Editura Junimea, 2020; *O sută și una de poezii*, antologie, Editura Academiei Române, 2022; *Lumina din inserare*, Editura Școala Ardeleană, 2022.

Proză: *Vina*, roman, Editura Albatros, 1980; ediția a doua, revăzută și adăugită, Editura TipoMoldova, 2015; *Părinții abstracți*, roman, Editura Albatros, 1983, ediția a doua, revăzută și adăugită, Editura Studis, 2013.

Iustin Moraru

CALEA BUCURIEI

Poezii

Cuvânt-înainte de
Ioan AdamCluj-Napoca
2024

Străbate, din adânc, un dor
Să mă întorc, bătrân, acasă
La blând copilul interior
Care îmi cere să-l trăiesc
Și mă ridică, nu mă lasă.

Curăț fântâna mea de nori,
De tot nămolul adunat
În zilele rămase-n urmă
Din cerul lumii destrămat.

Să se aleagă doar seninul
Deasupra umbrelor din suflet
Și limpede să fie vinul,
Să fiu doar zbor, să mă încumet.

Tânăr la nunta vieții iar,
Dansând o nouă primăvară,
Cutreierat de bucurii,
Sălbatic, ca odinioară.

<i>Pași pe calea bucuriei</i>	
Cuvânt-înainte de Ioan Adam	5
Cuiburi de timp.....	11
Ubicuitate.....	13
Îmi îngădui să fiu	14
Ecoul unei vieți de demult.....	15
Stupul memoriei	16
Norocul meu blând	17
Ritual păgân.....	18
Un surâs în zori	19
Izvoarele îmi povestesc	20
Rană deschisă-n albastru	21
Rostogolire.....	22
Pasăre-n zbor	23
Țărâna complice cu norii.....	24
Un bulgăr străvechi de pământ	25
Flori de câmp	26
Băiatul deschide ochii	27
În iarba nemuririi	28
Aer și cer, și puțin viitor.....	29
Patrafir	30
Ochii jderului negru	31
În vatra amintirii.....	32
Lumi paralele.....	33
În propriul zbor.....	34
Fulgerul revelației.....	35
Sabia frunzei	36
Inimă vie, bătând.....	37

În altarul absenței.....	38
O zăriște deschisă-n noapte	39
Lumina de dincolo	40
Apriga clipă	41
Semințe de soare.....	42
O buruiană.....	43
Furtuni de ecouri.....	44
În scoica durerii	45
La aceeași masă	46
Căderea în viitor	48
Alunecând prin noapte.....	49
Hublou	50
La naștere	52
Secundă-n mileniu	53
Mugurul luminii	54
Cu tata, sub lună	55
Clipa adâncă și foșnitoare.....	56
Clar de inimă	57
Taina oglinzii.....	58
Grădina ardorilor.....	59
Miri ai tăcerii	60
Bumerang	61
Sunt.....	63
Pe malul apusului	64
Mierla tăcută.....	65
Revelație	66
În dimineața aceea	67
Roiuri de inimi	68
Grădina din cer	69
Când mă atingi cu gândul.....	71
O lumânare	72

Când trece prin zi	73
În pământul trupului meu	74
Pot să-mi amân destrămarea.....	75
Bulgăr de aur.....	76
Florile tainei.....	77
O frunză de tăcere	78
Flori fără vârstă	79
Când se aprinde noaptea.....	80
Diapazon.....	81
Din fântâna de putere	82
Șoaptă de înger	83
Rătăcind prin sublim	84
Din cuibul nopții, soarele	85
Mă apropii tăcut.....	87
Fructul misterului	88
Piatra așteptărilor.....	89
Glorioși în uitare	90
Împreună	91
Trecerea prin bucurie	92
Călătoria fără sfârșit.....	93
Tezaur.....	94
De-aș putea să nu știu	95
Sub talpa iubitoare a zilei	96
Mirele nopții.....	97
Rugă.....	98
Trecerea pragului.....	99
O floare în geam	100
Mugur de lumi.....	101
Inima soarelui.....	102
Căderea în paradis.....	103
Prin aerul gândului.....	104

Prinși în aceeași umbră	105
Clepsidra soarelui	106
Cea mai frumoasă vârstă.....	107
Ademenit de poveste.....	108
Bob viu de stea.....	109
Cu bagajele făcute.....	111
Doar când am iubit.....	112
Amintește-ți tot ce-ai ucis	113
Un ceas nevăzut	115
Un alt acasă	116
Fereastra spre pace	117
Rana așteptărilor	118
Ritualul risipei.....	120
Cântec șoptit.....	121
Noaptea amănărilor	122
Mi-e dor	123
Mărul revelației.....	124
În plușul nopții.....	125
Torenții aprigi de uitare	126
Am ales bucuria	127
Vindecare	128
Soarele adâncului	129
Întoarcerea acasă	130
Fir de iarbă	131
Sălbatic, ca odinioară.....	132

CUIBURI DE TIMP

Pătrund în grădina comorilor,
Ademenit de lumina
Adormită-n adânc.

Căzut în genunchi în altarul
Misterului, curăț, smerit,
Cerul de norii secătuiți,
Inima de așteptări
Și sufletul șoaptelor de mă răcini.

Sap fântâni de dor în aburul,
Clevetitor de izvoare, al dimineții.

Amestec temeinic țărâna
Cu lacrima de bucurie
A răsăritului blând.

Aleg, cu migală, pământul curat,
Format, cu vremea, din zațul
Zilelor trăite de părinții
Părinților mei
De la facerea lumii până acum.

Îmi mângâie palmele
Cioburi de pocale,
Așchii de oase și pulberea

Florilor apuse în noaptea
Miracolelor unde
Cuibărește soarele
Zilei fără sfârșit.

Adierea vântului prin nicăieri,
Sau poate chiar respirația lui Dumnezeu
Îmi răsfoiesc visarea.

Îngeri lucrători plantează
Semințe de lună, de stele și de noroc.

Păsările gândului viu,
Mereu plutitoare, ajunse aici,
Își fac cuiburi de timp
În arborele vieții, cântând.

UBICUITATE

Se făcea că eram
Pasărea bucuriei, în zbor.
Trupul secundeii plutea
Pe marea în revărsare spre dincolo
De orizontul meu interior.

Desprins de pământ și de gând,
Rază de sfânt, fremătând,
Nu doream să-mi revin, să revin
Din sublim, în noroi.

Smuls violent de torent,
M-am pomenit căzut pe podea,
Dezvelit de trecut,
Înfrigurat de prezent,
Strivind cu piciorul
Ceasul care urla.

Captiv în sălbaticul, dragul *acum*,
Nu pot pleca, încă nu,
Din casa în care trăiesc
Căsătorit cu viața ce pare a mea.

Treaz, îmi îngădui să fiu
Noapte și zi, cenușă și pară,
Ocrotind, luminând
O comoară imaginară.

Dumnezeu trăiește prin mine
Vindecând, înviind
Tot ce atinge cu gândul
Soarelui blând, răsărind.

ECOUL UNEI VIEȚI DE DEMULT

Mă ajunge, din urmă, sălbatic,
Ecoul unei vieți de demult.

Dormeai, acolo, în piatra
Mileniului stins
Sub furtuna miracolelor.

Așteptai cuibărită în aurul
Soarelui adunat în nopți
De singurătate primară.

De ce-mi răsari acum cu
Toată vârtoarea oceanului
Revărsat cândva în inima mea?

Se pietrificase și-n mine lumina.
Miezul vulcanului nostru părea
Stins pentru eternitate.

Iar acum îmi sfințești
Clipa infinită de-atunci
Cu sângele lumilor noastre
Înviate din morți.

Când îți îngădui, trecând, să mă vezi,
Să mă simți, să mă pierzi,
Ca prinț pregătit să te scoată din minți,
Stoluri de raze îmi biciuie cerul
Sălbatic și pur, și liber de sfinți.

Întâlnindu-ne, prinși
În vârtoarea din clipă,
Cântecul nostru trezește albastrul
Tăcerilor clocotitoare,
Vălurind oglinzile vechi, în surdină.

Zumzăie lumina în stupul memoriei
Când mierea surâsului tău
Contaminează abisul
Cu flori de dor pe coline.

NOROCUL MEU BLÂND

A venit iar și iar, în zadar,
Mereu alt număr pe zar.

Sfetnicul, peste umăr, îmi spune
Că sunt trecător pe aici,
Că norocul e înșelător.
Că doar o dată venind – nu se pune.

Arunc cu viața, încă o dată,
În golul ce îl mai am de trăit.
Cifra miracol nu mi se arată –
„Continuă!, îmi spune-acum sfetnicul,
Dar nu te lăsa ispitit!”

Prins în vârtej, vreau să-mi joc
Beția până la ultima cupă,
Să-mi vântur lumina în hora
Nimicului pur savurând
Pelinul din vinul tăcerii de după.

Orologiul uitat bate ora
Ultimă, grea, de plecare,
Și alunec răsând ocrotit
De norocul meu blând,
Că nimicul nu doare.